

havde en saa farlig Indvirkning paa Budgettet for 1920—21, at det gik i Stykker. Det er klart, at jeg ikke selv har været i Stand til at gennemføre dette, og jeg har derfor skaffet mig saa autentisk Besked, som man overhovedet kan faa her i Landet om disse Forhold. Jeg skal sige, hvorledes det ligger.

Man plejer fra Venstres Side at sige, at Lønningsudgifterne, Lønbudgettet for 1919—20, omfattede jo kun et halvt Aars Lønninger, men det andet Halvaar var de ikke i Kraft, og derfor vilde det Aar, hvor de traadte i Kraft for begge Halvaar, blive saa meget vanskeligere. Men i det Halvaar, hvori Lønningslovene ikke var traadt i Kraft, virkede noget andet, store Dyrtidstillæg paa Budgettet direkte og indirekte rundt omkring ved Forhøjelser af Lønningerne. Den Opgørelse, som jeg altsaa har modtaget fra en saa autentisk Kilde som muligt, gaar ud paa, at de samtlige Udgifter, som er kommet til Udbetaling i Form af Lønninger o. s. v. i 1919—20, andrager 268 Mill. Kr. Hvor meget det har været i 1920—21, er noget vanskeligt at se, fordi det opgøres paa forskellig Maade. Der foreligger en Opgørelse fra Statens statistiske Departement, som regner med et Tal paa 275 Mill. Kr. Der foreligger et Tal fra Raadsformand Kofoed i et Forslag i Stockholm, gengivet i „Administrativt Tidsskrift“, som regner med 310 Mill. Kr. I de følgende Aar har det ikke været muligt at faa stadig ensartede Opgørelser over disse Forhold, og det volder Vanskelighed; jeg beklager meget, at Statens statistiske Departement ikke har fortsat sine Opgørelser og sørget for, at de i de foregaaende Aar foretagne ogsaa foretoges i Aar over Lønuddgifterne; man har pludselig standset dem i Aar. Jeg har spurgt om Grunden dertil, og man har ment, at de syntes at være uden Interesse, da der ikke var synderlig Forandring fra i Fjor til i Aar. Jeg skulde mene, at de har Interesse, ikke mindst fordi der fremsættes saa urigtige Oplysninger med forskellige politiske Formaal. . . . (Indenrigsministeren [Krag]: Hvorledes kommer De til de 268 Mill. Kr.?) . . . Derved, at jeg tager overhovedet alle de Udgifter, jeg har faaet opgivet. Statsministeren kender i øvrigt hele Beregningen.

Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at hvis man skal sammenligne dette Tal, 268 Mill. Kr., med et andet, som skulde svare til dette, maa man gøre det med det, der er det højeste, jeg hidtil har nævnt, nemlig det, som Raadsformand Kofoed har offentliggjort, og saa lægge 20 Mill. Kr.

til, saaledes at det bliver 330 Mill. Kr. Deraf vil det ses, at Forskellen paa disse Budgetter er ca. 60 Mill. Kr.; men deraf er en meget betydelig Del stammende fra, at Landet er blevet større gennem Sønderjyllands Overtagelse. Man maa sikkert regne med, at nogle og tyve Millioner stammer fra Overtagelsen af Sønderjylland under Hensyn til de højere Lønninger og det ret store Antal Tjenestemænd, som jo i væsentlig Grad anvendtes dernede nogen Tid, altsaa i Begyndelsen.

Man vil altsaa heraf se, at dette Tal, der her er Tale om, paa ingen Maade vil være i Stand til at omstyrte det Budget, som var lagt med 144 Mill. Kr.'s Overskud, og hvor der var taget Hensyn til hele den Lønstigning, som vilde komme. Naar Lønningerne blev saa store i det Aar, altsaa 310—330 Mill. Kr., skyldes det ikke Lønningsloven, men for det første det meget store Arbejde, som holdtes i Gang, hvorved en uhyre Arbejdsstyrke maatte lønnes — de er nemlig taget med i de Tal, jeg her arbejder med —, altsaa denne ekstraordinære Stigning tillige med, at Priserne efterhaanden steg i dette Aar udover, hvad der var Forudsætningen for det lagte Budget, hvad der kun var en Følge af den aldeles urimelige Politik, som førtes i Sommeren, idet alle Priserne dreves op ved de af mig omtalte Indkøb.

Endnu skal jeg til Belysning af den Maade, hvorpaa Venstre fremstiller disse Aar, give blot to Rækker af Tal. Man siger fra Venstres Side, at Balancen var 600 Mill. Kr., og nu er man kommet ned til 400 Mill. Kr. eller saadan. Jeg skal sige, hvorledes Balancen har været i de Aar, her er Tale om, og i det sidste Aar, ogsaa Udsigterne for indeværende Aar. For 1919—20 er de samlede Statsudgifter 600 Mill. Kr., det Tal, man nævner som Udgangspunkt. I 1920—21 stiger de samlede Udgifter til 760 Mill. Kr., i 1921—22 er de endnu paa 634 Mill. Kr., i 1922—23 paa 537 Mill. Kr. Det er det sidste Statsregnskab, der foreligger; hvad det nuværende kan give, er ikke til at se. (Martin Hansen: Saa er Jordfonden med!). Aldeles ikke, alt det er ganske ensartet, hvis Tallet 600 Millioner er det Tal, som er Udgangspunktet, er Tallet 537 det Tal, som svarer dertil for 1922—23. Man vil deraf se, at hele Fremstillingen af, hvorledes Udgifterne er faldende eller Balancen er arbejdet frem, er forkert; og paa et andet Punkt vil man se det samme belyst ved en Række Tal. Man taler om det store Beløb, som i 1919—20 fandtes paa Driftsbudgettet. Nu gaar